

Af § 6 i adoptionsbekendtgørelsen fremgår det bl.a., at en ansøger ikke kan godkendes som adoptant i tilfælde, hvor der på tidspunktet for ansøgningens indgivelse er over 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Bestemmelsen indeholder således ikke en fast aldersgrænse for godkendelse som adoptant, men indebærer, at ansøgere over 40 år vil kunne godkendes som adoptanter, hvis aldersforskellen mellem ansøgeren og barnet ikke overstiger 40 år.

Baggrunden for reglen om aldersforskellen er, at adoptivforhold bør stiftes inden for den aldersperiode, hvor en familie normalt får børn. Der er herved lagt vægt på, at et adoptivbarns forhold ikke bør adskille sig fra andre børns forhold i højere grad, end adoptionen i sig selv nødvendiggør.

Hertil kommer, at personer, der har passeret den alder, hvor man normalt får børn – navnlig hvis de ikke har børn i forvejen – vil kunne være mindre egnede til at modtage et spædbarn.

Endelig er det af betydning, at begge adoptanter har en sådan alder, at de i hele barnets opvækstperiode er i stand til at yde barnet den støtte og omsorg, det har behov for.

Adgangen til at fastsætte generelle regler om godkendelse som adoptant blev indsat i adoptionslovens § 25 ved en lovændring, der trådte i kraft den 1. juli 1984. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det var hensigten at fastsætte en aldersgrænse for godkendelse som adoptant på 45 år. Under Folketingets behandling af lovforslaget blev denne grænse imidlertid ændret. Det fremgår således af Retsudvalgets betænkning over lovforslaget, at et flertal fandt, at aldersforskellen mellem barnet og adoptanten i almindelighed højst må udgøre 40 år.

Da den nuværende aldersgrænse for godkendelse som adoptant således er fastsat i overensstemmelse med de tilkendegivelser, der fremkom under Folketingets behandling af den nævnte ændring af adoptionsloven, vil en ændring af aldersgrænsen kun kunne ske i forbindelse med en lovændring.

Det er min opfattelse, at der kan være behov for at overveje, om de gældende regler om aldersforskellen mellem adoptanter og adoptivbarnet bør ændres.

Jeg forventer om kort tid at nedsætte et udvalg, der får til opgave at fremkomme med forslag til ændring af adoptionslovgivningen,

således at Danmark kan ratificere en ny konvention om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner.

Jeg vil i den forbindelse anmode udvalget om også at overveje behovet for ændringer af reglerne om aldersgrænserne.

Det tilføjes under henvisning til begrundelsen for spørgsmålet, at der ikke uden videre kan foretages en sammenligning mellem enlige og gifte ansøgere. Den vurdering, der foretages af en enlig ansøger, svarer ikke i alle henseender til den vurdering, der foretages af ægtefæller. En enlig ansøger skal således efter adoptionsbekendtgørelsens § 6a efter en samlet vurdering være velegnet til at opfostre et barn alene. Det er derfor ikke givet, at en ansøger, der kan godkendes sammen med sin ægtefælle, også ville kunne godkendes som enlig adoptant.

Spm. nr. S 1080

Til kulturministeren (2/3 95) af:

Margrete Auken (SF):

»Mener ministeren, at den fremgangsmåde, som rektor for Det kgl. danske Musikkonservatorium har anvendt ved opslag af nye stillinger, er korrekt i henhold til loven og med henblik på at fremme et godt samarbejde på skolen?«

Begrundelse

Det blev meddelt Konservatorierådet på dets første møde, at rektor uden om Konservatorierådet har opslået 5 faste deltidsstillinger. Ledelsen har på intet tidspunkt rådført sig med de kollegiale organer.

Svar (10/3 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Opslaget af akkompagnatørstillingerne er foretaget efter forudgående godkendelse af Kulturministeriet og har alene haft til formål hurtigst muligt at sikre de studerende det nødvendige akkompagnement i forbindelse med undervisning, prøver og eksaminer.

Det er over for Kulturministeriet oplyst, at Konservatorierådet og konservatoriets samarbejdsudvalg blev orienteret om baggrunden